

„Spacerem po Polskich Parkach Narodowych”

Regulamin i więcej informacji znajdziecie na blogu:

Biologia-tolubie

Poniżej pytania - części 3 – na odpowiedzi czekam do 20 grudnia

1. Rzeka Płociczna przepływa przez:

- a) Karkonoski Park Narodowy
- b) Roztoczański Park Narodowy
- c) Drawieński Park Narodowy
- d) Biebrzański Park Narodowy

2. Które z wymienionych zbiorowisk roślinności leśnej zajmuje największą powierzchnię w Roztoczańskim Parku Narodowym?

- a) grąd subkontynentalny
- b) sosnowy bór bagienny
- c) łęg jesionowo-olszowy
- d) buczyna karpacka

3. W którym parku narodowym najliczniej odbywa łęgi gęgawa?

- a) w Parku Narodowym „Ujście Warty”
- b) w Narwiańskim Parku Narodowym
- c) w Wigierskim Parku Narodowym
- d) w Kampinoskim Parku Narodowym

4. W którym z wymienionych okresów powstało w Polsce najwięcej parków narodowych?

- a) lata 40-te
- b) lata 60-te
- c) lata 70-te
- d) lata 90-te

5. Rezerwat „Kornuty”:

- a) chroni torfowisko wysokie i występuje w Biebrzańskim Parku Narodowym
- b) chroni m.in. zgrupowanie skał zbudowanych z piaskowca i występuje w Magurskim Parku Narodowym
- c) chroni dobrze zachowany fragment grodu i występuje w Wielkopolskim Parku Narodowym
- d) chroni wodospad Sikława w Tatrzańskim Parku Narodowym

6. Które ze zdań jest fałszywe?

- a) niektóre fragmenty przepływającej przez Drawieński Park Narodowy rzeki Drawy mają charakter górski
- b) górna granica lasu w Karkonoskim Parku Narodowym przebiega na wysokości 1250 m n.p.m.
- c) jaskinia Mylna występuje w Ojcowskim Parku Narodowym
- d) symbolem Biebrzańskiego Parku Narodowego jest batalion

MAGAZYN UCZNIOWSKI
SZKOŁY PODSTAWOWEJ NR 31
IM. JANA KOCHANOWSKIEGO W BIELSKU – BIAŁEJ

NR 2/2019-2020

W numerze m.in.:

- wywiad z Panią Marią Borek,
- nasza twórczość,
- aktualności Samorządu Uczniowskiego,
- cyfrowa biblioteka dla każdego,
- sporty zimowe,
- kolorowanki,
- humor.

*Hu! Hu! Ha! Nasza zima zła!
Szcypie w nosy, szcypie w uszy
Mroźnym śniegiem w oczy prószy,
Wichrem w polu gna!*

Nasza zima zła!

*Hu! Hu! Ha! Nasza zima zła!
Płachta na niej długa, biała,
W ręku gałąź oszroniała,
A na plecach drwa...*

Nasza zima zła!

*Hu! Hu! Ha! Nasza zima zła!
A my jej się nie boimy,
Dalej śnieżkiem w plecy zimy,
Niech pamiątkę ma!*

"Zła zima" M. Konopnicka

Opiekunowie: mgr Katarzyna Sadlik, mgr Agata Zyzańska

Wywiad z Panią Marią Borek

Jak się Pani czuła w roli dyrektora?

Bardzo dobrze. Sprawiało mi to dużo satysfakcji. Lubiłam pracować z nauczycielami, spotykać się z rodzicami oraz z uczniami.

Jakie ma Pani zainteresowania?

Bardzo lubię czytać książki . Dużo czasu zajmuje mi też nordic walking, czyli chodzenie z kijkami, zwłaszcza po mojej okolicy. Poza tym lubię podróżować szczególnie po egzotycznych krajach.

Co skłoniło Panią by zostać nauczycielem?

Każdy człowiek potrzebuje zmian w swoim życiu, szczególnie zawodowym. Doszłam do wniosku, że przyszedł odpowiedni moment, moment na zmiany. Zostawiłam szkołę, wyposażyłam pomoce dydaktyczne. Budowana jest sala gimnastyczna oraz przeprowadzana termomodernizacja. Wszystko co zaplanowałam zostało zrobione, a teraz realizuję się jako bibliotekarz i nauczyciel. Sprawia mi to dużo satysfakcji.

Co mogłaby nam Pani polecić w nowościach czytelniczych?

Książki kupowane są na bieżąco uwzględniając wiek uczniów. Młodsze dzieci lubią czytać książki Holly Webb. Bardzo ciekawe książki pisze Grzegorz Kazdepke. Starsi uczniowie mogą przeczytać "Zwiadowców ". Książka jest w naszej bibliotece w całej serii.

Bardzo dziękujemy, **że zgodziła się Pani na udzielenie wywiadu**. Życzymy wielu sukcesów w życiu prywatnym jak i zawodowym.

Olivia Marszałek
Wiktorija Ognisty
uczennice klasy 6b

NASZA TWÓRCZOŚĆ

Moim ulubionym przedmiotem jest biologia.

Uczymy się jej w piąty dzień tygodnia.

*Tkanki łączne znamy, lecz czasem
zapominamy.*

*Rośliny są pachnące, choć zdarzają się
cuchnące.*

*Biologię uwielbiamy, więc na lekcjach
uważamy.*

*Biologia jest ciekawa i to jest
WAŻNA SPRAWA!*

*Nikola Kulka
Maria Semerak
klasa 6c*

*Rosły i rosły tak cudnie,
a wilk uśmiechał się paskudnie.
Zaczął, więc zżerać wszystkie kwiatki po kolei
i zjadł pół łąki trzmieli
Jadł i jadł z apetytem i
nagle rozproszył się jakimś dziwnym bykiem.
Nie był to jednak byk,
ale ptak, który wydawał dziwny syk.
Ale to zabawna igraszka,
duży wilk wystraszył się małego ptaszka!*

*Agata Knitter
klasa 5c*

Ciąg dalszy ciekawostek o języku angielskim

1. Według wielu pisarzy oraz naukowców najpiękniejszym słowem w języku angielskim jest *cellar door* – drzwi do piwnicy ;-)
2. Słowo *underground* (podziemie, metro) jest jedynym angielskim słowem które rozpoczyna się i kończy na *und*
3. Słówko *queue* (kolejka) jest jedynym angielskim słowem w którym jeżeli usuniemy cztery ostatnie litery to tak będziemy je tak samo wymawiać:-)
4. Najkrótsze zdanie w języku angielskim to "I am".
5. Najdłuższym angielskim słowem bez "prawdziwej samogłoski" (a, e, i, o lub u) jest "rhythm".
6. "Almost" jest najdłuższym słowem, w którym litery ułożone są w porządku alfabetycznym.
7. Żaden inny język nie posiada więcej synonimów.
8. Słowo "typewriter" (maszyna do pisania) jest najdłuższym, które może być napisane na klawiaturze w układzie QWERTY przy użyciu wyłącznie górnych klawiszy. Inne wyrazy to "perpetuity", "proprietor", i "repertoire".
9. Nazwy wszystkich kontynentów zaczynają się i kończą tą samą literą, np. "Europe", "Africa", "Asia".
10. Zdanie "The sixth sick sheik's sixth sheep's sick" jest uznane za najtrudniejszy "łamaniec językowy".

I R A I N B O W O D
E S I G U D S A G N
N N D U O L C C N I
A O H O L S M O I T
C D A L R R E D N N
I O I N O R L A T I
R O L T N P D N H A
R L S S U D D R G R
U F D I S A U O I N
H A W O N S P T L O

WORD LIST

STORM	FLOOD	CLOUD
LIGHTNING	TORNADO	HURRICANE
SUN	RAIN	SNOW
HAIL	RAINBOW	PUDDLE

Kryptarytmy

Kryptarytm, to zadanie szaradziarskie, w którym litery należy zastąpić cyframi tak, aby liczby, które w ten sposób powstaną, tworzyły poprawne działania. Każdej literze odpowiada jedna cyfra, różnym literom różne cyfry.

$$\begin{array}{r} \text{KTO} \\ + \text{KOT} \\ \hline \text{TOK} \end{array}$$

$$\begin{array}{r} \text{TRZY} \\ + \text{TRZY} \\ \hline \text{SZEŚĆ} \end{array}$$

$$\begin{array}{r} \text{GRAD} \\ + \text{DESZCZ} \\ \hline \text{STRATA} \end{array}$$

$$\begin{array}{r} \text{KOGUT} \\ + \text{KURA} \\ \hline \text{JAJKO} \end{array}$$

$$\begin{array}{r} \text{ŁUK} \\ + \text{ŁUK} \\ \hline \text{KOŁO} \end{array}$$

$$\begin{array}{r} \text{CHMURA} \\ + \text{CHMURA} \\ \hline \text{DESZCZ} \end{array}$$

$$\begin{array}{r} \text{KIOTO} \\ + \text{OSAKA} \\ \hline \text{TOKIO} \end{array}$$

$$\begin{array}{r} \text{REBUS} \\ \cdot \quad \quad \quad | \\ \hline \text{SUDOKU} \end{array}$$

$$\begin{array}{r} \text{WILK} \\ + \text{UNIKA} \\ \hline \text{LUDZI} \end{array}$$

SUDOKU

1				3		7		6
	1	7						
		2			5		4	
7					3		5	1
6	5				7	4		
			9					
5						8	1	3
		9						7
							2	

Życzymy dobrej zabawy :)

SPORTY ZIMOWE

SKOKI NARCIARSKIE

Rozgrywane na skoczniach narciarskich od połowy XIX wieku. Skoki narciarskie wraz z biegami narciarskimi oraz kombinacją norweską (połączenie biegów i skoków) należą do rodziny sportów narciarstwa klasycznego. Dyscyplina ta cieszy się popularnością głównie w Europie, szczególnie w krajach nordyckich (w Norwegii i Finlandii) i Europy Środkowej (w Austrii, Czechach, Niemczech, Polsce, Słowenii i Szwajcarii), a poza Europą dyscyplina ta jest popularna głównie w Japonii. Celem jest wykonanie jak najdłuższego skoku po rozpędzeniu się i odbiciu od progu skoczni. Na największych skoczniach, tzw. mamucich, możliwe są skoki przekraczające 250 metrów (konkurencję tę nazywa się wtedy lotami narciarskimi). Ocenia się odległość uzyskaną przez zawodnika oraz styl skoku.

NARCIARSTWO ALPEJSKIE

To jedna z form narciarstwa – obok narciarstwa klasycznego (biegi narciarskie i skoki narciarskie), narciarstwa dowolnego, skialpinizmu, skituringu – polegająca na zjeździe po ośnieżonym stoku górskim lub sztucznym na nartach przymocowanych do butów narciarskich za pomocą specjalnych wiązań. Może być realizowana jako rekreacja lub sport. Jest uprawiana na trasach zjazdowych, szlakach narciarskich i nartostradach lub poza trasami. Narciarz przeważnie korzysta również z kijków. Szczególnymi formami narciarstwa alpejskiego są m.in. narciarstwo telemarkowe, freeride, narciarstwo szybkie, narciarstwo ekstremalne i narciarstwo na trawie (na nartorolkach) lub igelicie.

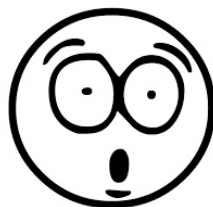
BIEGI NARCIARSKIE

Biegi narciarskie (także: biegi płaskie, dla odróżnienia od całkowicie innej dyscypliny zimowej – biegów zjazdowych) – sport zimowy popularny w krajach z rozległymi zaśnieżonymi terenami, głównie w północnej Europie oraz Kanadzie. Popularność tego sportu szybko rośnie także w Stanach Zjednoczonych, Rosji, Polsce i krajach Europy Środkowej. Biegi narciarskie wraz ze skokami narciarskimi oraz kombinacją norweską (połączenie biegów i skoków) należą do rodziny sportów narciarstwa klasycznego. Biegi stanowią również element narciarskiego biegu na orientację, triathlonu zimowego oraz biathlonu. Współczesne biegi narciarskie wyodrębniły się z pierwotnego narciarstwa rozumianego jako jeden ze sposobów przemieszczania się w terenie pokrytym śniegiem. Współcześnie realizujące tę ideę narciarstwo biegowe uprawiane poza specjalnie przygotowanymi trasami nazwane zostało narciarstwem backcountry (zwanym także narciarstwem przełajowym lub turystycznym).

Aleksandra Ruśniak
Iga Grabowska
Martyna Podwińska
uczennice klasy 6b

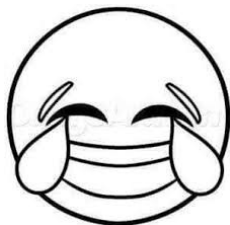
ŻARCIKI NA DZIŚ:

Wysoko w powietrzu spotykają się dwa płatki śniegu. Pierwszy pyta:

- Gdzie lecisz?
- Lecę w Tatry, na skocznnię narciarską.
- A ja na autostradę, zrobię jakiś karambol samochodowy!

Na lekcji plastyki dzieci rysują sporty zimowe. Podchodzi pani do Igi i pyta:

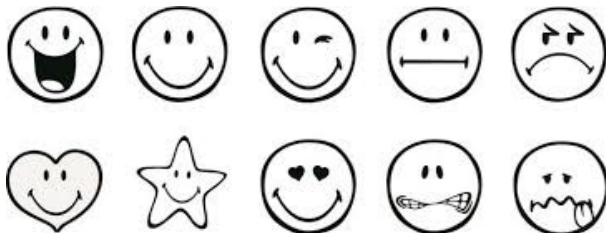

- Igo czemu nic nie namalowałaś?
- Nieprawda, narysowałam Stocha!
- A gdzie on jest?
- Odleciał!

- Kto to jest prawdziwy narciarz?
- Człowiek, którego stać na luksus połamania nóg w bardzo znanej miejscowości górskiej, przy pomocy bajecznie drogiego sprzętu.

Przychodzi Małysz do kiosku i mówi:

- Czy mogę kupić bilet?
- 3 złote proszę.
- A nie wystarczą 3 srebrne i 2 brązowe?

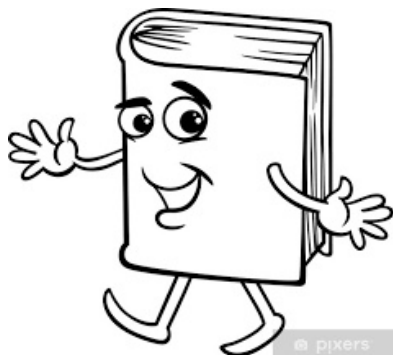

*Aleksandra Ruśniak
Iga Grabowska
Martyna Podwińska
uczennice klasy 6b*

CYFROWA BIBLIOTEKA DLA KAŻDEGO

<http://lektury.gov.pl>

W grudniu 2017r. ruszył serwis lektury.gov.pl zapewniający bezpłatny dostęp do utworów literackich znajdujących się na ministerialnej liście lektur szkolnych. [Lektury.gov.pl](http://lektury.gov.pl) to wspólny projekt Ministerstwa Rozwoju i Ministerstwa Cyfryzacji. Każdy chętny może pobrać na komputer, tablet, smartfon lub czytnik jedną z lektur literatury polskiej i światowej. Pomysłodawcy podkreślają, że serwis powstał przede wszystkim z myślą o uczniach, nauczycielach i wykładowcach. Serwis ma pełnić rolę cyfrowej biblioteki, zapewniającej dostęp do książek o każdej porze i na wiele rodzajów urządzeń. Obecnie liczy ona więcej niż 700 pozycji, co stanowi 32 proc. wszystkich lektur szkolnych. Znajdziemy na nich zarówno lektury obowiązkowe, jak i uzupełniające szkół podstawowych i ponadpodstawowych. Na lektury.gov.pl udostępniono zarówno utwory prozatorskie, jak i poetyckie czy dramatyczne. W pracę nad platformą zaangażowane były Ministerstwo Cyfryzacji, Ministerstwo Rozwoju, NASK – Państwowy Instytut Badawczy Lektury udostępnili: Fundacja Nowoczesna Polska, FilMOTEKA Narodowa – Instytut Audiowizualny, Ośrodek Rozwoju Edukacji, Legimi oraz Nexto. Aplikację mobilną udostępnia Legimi. Wśród partnerów projektu znalazła się Fundacja Widzialni.

Maria Borek, Gabriela Kocur

DNI JANA KOCHANOWSKIEGO

4.11.2019 r. – 8.11.2019 r.

W pierwszym tygodniu listopada w sposób szczególny pamiętaliśmy o naszym patronie Janie Kochanowskim, który, choć urodził się 489 lat temu, nadal jest cenionym poetą zwanym „ojcem poezji polskiej”. Pod jego duchowym patronatem 7 listopada odbył się finał Szkolnego Konkursu Recytatorskiego. Uczestnicy zaprezentowali swoje umiejętności recytatorskie. Podczas przerwy uczniowie klas 5a, 5c i 7a zaprezentowali utwory naszego zacnego poety, wśród których nie zabrakło fraszek oraz pięknej pieśni „Czego chcesz od nas Panie”. W czasie uroczystości wręczono nagrody i dyplomy, a wszyscy uczestnicy konkursu zostali obdarowani słodyczami.

W czasie Dni Patrona we wszystkich klasach pojawiły się gazetki tematyczne, a wychowawcy przeprowadzili lekcje przybliżające postać Jana z Czarnolasu. Klasy 1-3 brały udział w konkursie plastycznym, w ramach którego tworzyły ilustracje do fraszki „Na lipę”, z kolei uczniowie klas starszych przygotowali prace plastyczne związane z czarnoleskim dworkiem poety, a także wzięli udział w konkursie historyczno-polonistycznym wiedzy o patronie naszej szkoły. Zwycięzcy wszystkich konkursów otrzymali dyplomy i nagrody rzeczowe ufundowane przez Radę Rodziców.

NASZA TWÓRCZOŚĆ

W pewnym cyrku na arenie,
takie było przedstawienie:
Na środku stały dwa czarne słonie,
każdy kokardkę miał na ogonie.
Nad nimi wisały liny i szelki,
a na nich akrobaci rzucali butelki.
Woda się lała zewsząd strumieniami,
a słonie przyskały swoimi trąbami.
Wszystkim to widowisko się podobało
i oklasków nie było mało.

Agata Kinitter
klasa 5c

W mojej piwnicy mam nietoperza,
każdy zazdrości mi tego zwierza.
Ma główkę niebieską jak atrament
i małe oczka błyszczące jak diament.
Całymi dniami wisi do góry nogami,
tylko rusza nerwowo swoimi uszkami.

W nocy lata i hałasuje,
lecz nikogo to nie denerwuje,
bo on w ten sposób poluje,
szczury i myszy wszędzie wyszukuje.

A gdy do syta się naje
jego brzuszek zielony się staje.
Wtedy zasiada na swoim patyku
i gwizdże mi kołysanek bez liku.

Agata Knitter
klasa 5c

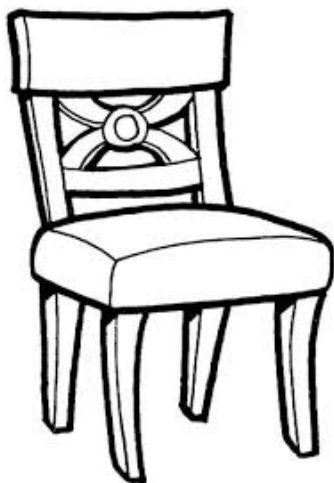

Moja przygoda z magicznym krzesłem...

Działo się to w tamtym roku podczas wakacji, kiedy byłam razem z rodzicami nad Morzem Bałtyckim.

Pewnego dnia spacerowałam po lesie i zobaczyłam coś czerwonego. Myślałam że to muchomor, ale to nie był grzyb, tylko noga czerwonego krzesła. Usiadłam na nim, żeby odpocząć i wyszeptalam: „Ale skwar, chcę, żeby była zima”. W tym momencie zaczął padać śnieg, a dookoła zrobiło się zimno. Zrozumiałam, że krzesło ma magiczną moc. Pobiegłam do rodziców, którzy byli na plaży i opowiedziałam im wszystko, co się wydarzyło. Wróciliśmy do miejsca, gdzie stało krzesło. Znow usiadłam i odwołałam czar. Powiedziałam rodzicom, że chcę poprosić o dużo pieniędzy, ale mama się nie zgodziła, dlatego że pieniądze nie przynoszą szczęścia. Zapytała mnie, czy czegokolwiek nam zabrakło? Przyznałam, że nie.

Wspólnie z rodziną zdecydowaliśmy, że krzesło zostanie tam, gdzie je znalazłam, bo mogłoby spowodować wielką katastrofę zamiast szczęścia.

Emilia Opiola
klasa 5c

POSTAĆ ŚWIĘTEGO MIKOŁAJA NA ŚWIECIE - RÓŻNICE W NAZEWNICTWIE I WYGLĄDZIE JAK MÓWIĄ NA MIKOŁAJA ZA GRANICĄ?

Postać Świętego Mikołaja na świecie - różnice w nazewnictwie i wyglądzie Dobroczynny, szczerzy, hojny, pełen wrażliwości wobec innych – tak ugruntował się wizerunek Świętego Mikołaja, który co rok przynosi prezenty. Upominki, na przestrzeni lat i kolejnych rodzących się anegdot o wielkodusznym Brodaczu, trafiały do butów, pończoch, skarpet, pod poduszkę czy bożonarodzeniowe drzewko. Niemniej jednak w każdym kraju postać przesympatycznego Starca prezentuje się na swój sposób.

Polska

W naszym kraju najbardziej utrwalona na kartach historii została opowiadka o biskupie z Miry, który robił dobre uczynki, wędrując po całym świecie i rozdając swój majątek. Święty Mikołaj odwiedza Polaków regularnie co rok w nocy z 5 na 6 grudnia. Przywdziewa czerwony kubrak oraz zjawia się z aniołem i diabłem – pierwszy rozdaje miłe podarki grzecznym maluchom, drugi wręcza różgi nieposłusznym. Z czasem Mikołaj w polskiej kulturze zaczął zostawiać prezenty pod choinką.

Holandia

Podczas gdy u nas Mikołaj zstępuje z niebios 6 grudnia, ewentualnie na Wigilię, w kraju Tulipanów prezenty grzecznym dzieciakom wręczone są równo w połowie listopada. Według tamtejszych opowiadań, Święty przypluwa na statku do stolicy Holandii a następnie jedzie na siwym koniu, zatrzymując się przy poszczególnych domostwach i rozdaje w nich upominki. Towarzyszą mu przy tym paziowie czyli Czarni Piotrusie, jacy rozrzucają cukierki oraz pierniki. Wedle legendy, Mikołaj przekazuje podarki do 5 grudnia.

Stany Zjednoczone

W Ameryce zjawia się oczywiście słynny Santa Claus z zapuszczoną długą, siwą brodą, ubrany na czerwono. Przybywa nie 6 grudnia a w Wigilię. Wchodzi tradycyjnie, czyli przez komin a upominki rozrzuca po skarpetach.

Niemcy

Na 6 grudnia maluchy wierzące w Mikołaja ustawiają przy drzwiach lub łóżku but. Przybywający do nich obdarowujący to Weihnachtsmann. Przekazuje on upominki 6 grudnia oraz w Heilige Nicolaus, czyli w Wigilię.

Szwecja

Tu postać Mikołaja istnieje od XVI wieku. Gwiazdkowe upominki przekazuje Jul Tomte – karłowaty skrzat, który nie grzeszył urodą, będąc typowym trollem zamieszkującym wraz z elfami i gnomami. Po paru stuleciach z dość brzydkiej postaci niezgrabnego krasnala zmieniono jego wizerunek. Jul Tomte okazał się synonimem dobroduszości i godnym zastępcą Mikołaja. W święta wręcza podarki oraz karteczki z wierszykami.

Włochy

Zanim pojawił się symbol Brodacza, w słonecznej Italii królowała jako wręczająca prezenty Befana – wredna, stara i brzydka wiedźma grasująca po miastach w Trzech Króli. Prezenty pozostawia w skarpecie i odlatuje na swojej miotle. By zaskarbić sobie jej przychylność, dzieci zostawiają w noc rozdawania upominków pomarańczę lub mandarynkę. Nieposłusznym maluchom Befana wkłada do skarpet cebulę, czosnek, popiół oraz węgiel.

Francja

Francuski Mikołaj to Pere Noel – brodaty dziaduszek, którego imię dosłownie oznacza „bożonarodzeniowy ojciec”. Upominki chował do wypielęgnowanych butów. Później zrodził się kult św. Marcina, który wręczał prezenty w swoim dniu i rozpoczynał sezon świąteczny.

Hiszpania

W tym państwie dzieci nie otrzymują prezentów 6 grudnia, ale Babbo Natale zostawia je w Świątce Trzech Króli. By otrzymać upominek, grzeczne dzieciaki w ogrodzie lub na tarasie stawiają miseczki z wodą, którą mają się napić mikołajowe wielbłądy.

Czechy i Słowacja

W tych krajach słowiańskich zjawia się Svatý Miklas. Zgodnie z legendą, Święty zsuwa się po złotej nitce z nieba. Towarzyszą mu czart i anioły. Ma ze sobą księgę z życzeniami i marzeniami dzieci. Upominki trafiają do butów.

Rosja

Niezmiennie od lat rosyjskim Mikołajem jest Died Moroz czyli kultowy Dziadek Mróz zjawiający się z torbą wypchaną prezentami w noworoczną noc. Wraz z nim przybywa Śnieżynka – jego wnuczka Snieguroczka oraz żona- Starucha Zima. W odróżnieniu od klasycznego Mikołaja ma gruby kożuch w kolorach nie tylko czerwonym, ale też srebrnym i błękitnym. Nie ma charakterystycznego pasa na swoim świątecznym kubraku a sznur. Na jego nogach widnieją natomiast walonki.

JESIEŃ ZNIKA, A ZA OKNEM ZIMA WITA

Niedawno jesień się zaczęła, a powoli już nas opuszcza.

Jesień w tym roku była naprawdę przyjemna. Wraz z nadchodzącą zimą czuć już powoli klimat świąt.

Do świąt jeszcze kilka tygodni, ale już pojawiają się reklamy związane ze świętami. W hipermarketach i pojawiają się wystawy z ozdobami świątecznymi, a nawet zaczęto sprzedawać choinki.

A.Klejnocka kl. 8a

Czy czujemy już świąteczną atmosferę?

Ostatnio, gdy byłam w sklepie, zauważyłam, że na głównych półkach znajdują się artykuły typowo świąteczne. Bombki, ozdoby, ubrania, a przecież dopiero rozpoczął się listopad! Lada moment i w radiu „zaczną lecieć” typowo świąteczne piosenki np. „Last Christmas” lub „All I Want For Christmas Is You”. Myślę, że nie będziemy musieli długo czekać ma ozdoby świąteczne, które ludzie wieszają na dworze, np. ozdoby na lampach przy drodze, lub dużą choinkę w centrum miasta. Jednak spytałam moją rodzinę i oni nie czują jeszcze tej atmosfery, lecz gdy zadałam to pytanie moim przyjaciółkom, odpowiedziały, że jak najbardziej czują już tę atmosferę. A to wszystko dzięki reklamom i ozdobom sklepowo-świątecznym.

Więc, czy te wszystkie rzeczy nie powinny zaczynać się w grudniu? Zraża Was to? Czy raczej się z tego cieszyć? Pamiętajmy, że święta to magiczny czas i obchodzimy je tylko raz w roku.

M. Iwaniec kl. 8a

TRADYCJE ŚWIĄTECZNE

Niektóre tradycje świąteczne są popularne w wielu rodzinach, niektóre są rzadko spotykane. Uważam, że takie tradycje powinny przekazywać się z pokolenia na pokolenie. Wtedy będą jeszcze bardziej wyjątkowe.

Jednym z najbardziej popularnych zwyczajów jest zostawianie dodatkowego miejsca przy stole. Zostawia się je, aby strudzony wędrowiec mógł się ogrzać i zjeść. Takimi wędrowcami byli Józef i Maryja. Nikt nie chciał ich przyjąć. Musieli się skryć w szopie. Kolejną tradycją jest wkładanie sianka pod obrus. Robi się to po to, aby sprowadzić dobrobyt na całą rodzinę. Sianko symbolizuje skromność, a biały obrus nawiązuje do szaty, w jaką Maryja owinęła narodzonego Jezusa. Dzielenie się opłatkiem jest symbolem przebaczenia i pojednania. Wraz z dzieleniem się opłatkiem składamy sobie życzenia. W większości rodzin do wieczerzy wigilijnej nie siada się, zanim z nieba nie pojawi się pierwsza gwiazdka. Taka gwiazdka była w Betlejem, prowadziła trzech królów do małego Jezusa.

W mojej rodzinie jest kilka wyjątkowych zwyczajów lubię, że wszyscy wspólnie wybieramy się o 12 w nocy na pasterkę. Jeśli chodzi o choinkę to ubieramy ją kolorowymi bombkami, każda ma swoją historię, niektóre są nawet z dzieciństwa mojej mamy. Taka choinka jest inna i wyjątkowa, bo opowiada swoją historię.

Mam nadzieję, że wy też macie swoje ulubione tradycje świąteczne i nie zapominacie o nich.

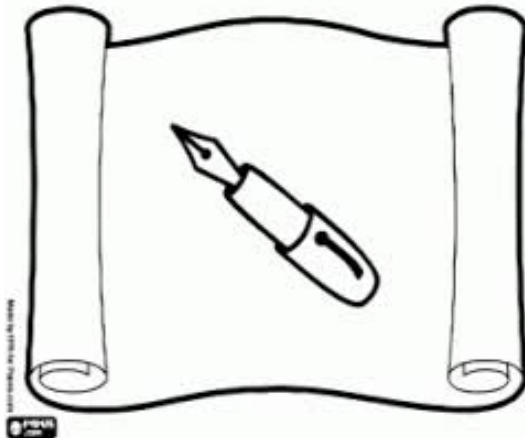
E. Lange kl.7a

*Staropolskim obyczajem,
gdy w Wigilię gwiazdka wstaje,
stary rok zaś cyfrę zmienia,
wszyscy wszystkim ślą życzenia.
Przy tej pięknej sposobności
i ja życzę Ci radości –
aby wszystkim się darzyło,
z roku na rok lepiej było!*

UCZNIOWIE WIERSZE PISZĄ

*Dziś patrzę przez okno, widzę tylko silny wiatr
słucham grubo-chudych psów
mam dużo zadań znów
wreszcie piszę wiersz z historią (...)
te wiersze są moją hipnozą
nie wiem jaki jest w nim morał
słucham swój wokal
rzucę te wiersze w ką
telefon mi nagle wieczorem dzwoni skąd
nikt ich w sumie nie czyta
kiedy patrzę w lustro widzę brylant który zgubił blask
nie słyszę od nikogo tzw. klask klask
nie wiem co ze sobą zrobić (...)*

autor anonimowy

SMOG WRACA

Wielkimi krokami nadszedł sezon grzewczy, a z nim powracający ciągle temat zanieczyszczonego powietrza.

Niestety, część mieszkańców naszego miasta pali w piecach odpadami lub złymi gatunkami węgla. Część mieszkańców ma również przestarzałe piece. Dlatego co roku borykamy się z tym samym problemem, z zanieczyszczonym powietrzem. Wiemy wszyscy, jak to wpływa na nasze zdrowie. Aby to zmienić, musimy się skupić na uświadamianiu społeczeństwa. Trzeba sobie uświadomić, że zanieczyszczając środowisko szkodzimy sobie i naszym bliskim.

O czyste powietrze musimy walczyć wspólnie, aż pozbędziemy się problemu.

W. Tesarczyk kl. 8a

